

Inhoud:

Van de Redactie - Uitslagen Rabo clubaktie - Staevenwaert door de lens van ...
't Luuëge-benkske - Alles kwaliteit wat de klok slaat - Kruis halfweg
Stevensweert, vroeger en nu - Kerkdiensten met Kerstmis

Naast de maandelijkse digitale Nieuwsbrief geeft de Dorpsraad Stevensweert per kwartaal een papieren versie uit van "Stevenswee(r)tjes", het huis-aan-huisblad met nieuws van de afgelopen tijd of wat de komende tijd gaat spelen. Dit jaar heeft de dorpsraad deelgenomen aan de Club Sponsoractie van de Rabobank en daarnaast waren er de financiële sponsors 'Truckservice Simons' en in een later stadium 'Morpak'. Deze sponsors zorgden er voor dat dit blaadje huis-aan-huis verspreid kon worden. Alle sponsors bedanken we voor hun bijdrage.

De redactie is telkens op zoek naar nieuwe interessante artikeltjes die de mensen kunnen blijven boeien. In dit nummer treft u het eerste nieuwe artikel "t Luuëge-benkske" en de eerste geplaatste foto's uit de rubriek 'Staeveswaert door de lens van...' aan. De redactie houdt zich aanbevolen voor suggesties, ideeën en interessante kopij.

Nieuwe rubriek:

"Staeveswaert door de lens van..."

In Stevensweert lopen veel goede fotografen rond die dagelijks, wekelijks of alleen bij bepaalde activiteiten leuke foto's maken. Het is jammer dat we deze foto's, als inwoners van Stevensweert, zelden te zien krijgen. Wij dagen u daarom uit! Stuur u ons alstublieft ieder kwartaal één of twee van uw uniek gemaakte foto's toe. Wij proberen dan een mooie selectie te maken en deze te plaatsen in de papieren huis-aan-huis versie.

Tevens is het altijd mogelijk om foto's, die betrekking hebben op Stevensweert of relevant zijn voor Stevensweert, te laten plaatsen op onze site. Het is (nog) geen wedstrijd, mogelijk dat er in de toekomst een prijs aan wordt verbonden indien we hier een sponsor voor hebben gevonden. Dus fotografen uit Stevensweert, laat zien waar je goed in bent en stuur jouw foto's naar info@dorpsraadstevensweert.nl. Uiteraard kan niet over de geplaatste foto(s) gecorrespondeerd of gediscussieerd worden, want de beslissing van de redactie is bepalend. Wij zijn benieuwd.

Rabobank Roermond-Echt ClubSupport resultaten

Met Rabo ClubSupport investeert de bank in clubs en verenigingen. Om ze sterker en toekomstbestendig te maken. Dat is goed voor de club en geweldig voor de buurt. Dit jaar nam ook de Stichting Dorpsraad Stevensweert aan de actie deel en keerde de bank € 200.000,- uit tijdens de campagne in de gemeentes Roermond, Roerdalen, delen van Echt-Susteren en delen van Maasgouw. De leden van de bank konden elk 5 stemmen uitbrengen. Elke stem was dit jaar € 7,- waard.. Alle clubs bedankt voor de enthousiaste deelname en de Rabobankleden voor het fanatieke stemmen. Graag tot volgend jaar bij een nieuwe editie van Rabo ClubSupport!

Resultaten voor Stevensweert;

Aantal stemmen	Bedrag	Vereniging
133	931,89	Amici Insulae
119	833,80	Stg Kindervakantiewerk Stevensweert
110	770,74	Harmonie St. Stephanus
88	616,59	Streekmuseum Stevensweert
80	560,54	Schutterij St. Rochis
68	476,46	T.V.S.O.
60	420,40	De zonnebloem Terra Mosa, afd. Maasbracht Stevensweert, Ohé en Laak
48	336,32	Stichting Dorpsraad Stevensweert
38	266,26	Vereniging BC Stevensweert
35	245,24	Stevensweert ZijActief
14	98,09	EHBO Manus Salvatrix

Rabo Clubsupport

Staeveswaert door de lens van...

Heeft u ook een of meer mooie foto's van Stevensweert of omgeving en wilt u die graag in het magazine en op de site afgebeeld zien? Stuur ze dan op naar:

info@dorpsraadstevensweert.nl
en wellicht ziet u ze dan in de eerstvolgende uitgave van "Stevenswee(r)tjes" en op de website:

www.dorpsraadstevensweert.nl

De op de voor- en achterpagina afgebeelde foto's zijn gemaakt door Mark Michels. "Ik maakte de foto op zaterdag 31 oktober 2020 om 8 uur 's avonds toen het volle maan was en het schijnsel van de maan door het wolkendek een kerstachtige sfeer opriep. De verlichting van de motieven van de beide poorten kwam hierbij ook bijzonder goed tot zijn recht." Mark is in het dagelijkse leven logistiek planner en in zijn vrije tijd maakt hij graag wandelingen waarbij de camera vaak mee op pad gaat.

"De Veldpoort en de Maaspoort in Stevensweert zijn uniek aangezien er nu kunstwerken geplaatst zijn die de plekken markeren waar de vroegere stadspoorten te vinden waren", aldus Mark die er vooral van kan genieten als in het donker de uitgesneden figuren mooi oplichten.

't Luuëge-benkske'

Uw reporters willen middels deze aftrap de komende edities van 'Stevenswee(r)tjes' de bruisende evenementen die Stevensweert wel kent in de spotlights zetten en laten zien dat er nog altijd genoeg te beleven valt in ons mooie dorp. Wij weten zeker dat volgende generaties op eenzelfde manier melancholisch terug kunnen kijken naar vroegere tijden.

RH & JvN

Nog voordat onze premier ook Stevensweert gedeeltelijk op slot deed, liepen uw verslaggevers over de Maasdijk vanuit de Vestingwerken in de richting van de Maaspoort. 't Luuëge-benkske' kende die dag een sterke bezetting. Ieder zichzelf respecterende reporter weet dat 't Luuëge-benkske' de hoofdbron is van al het nieuws. Daarom besloten wij onze oren eens te luister te leggen om de eerste editie van deze rubriek met louter waarheden te kunnen vullen.

De man met de hoed laat zijn blik over de Maas gaan. "Kijk al die boten eens langs varen. Vroeger lagen die allemaal hier in de jachthaven, weet je nog?" De rest knikt instemmend. "Dan was het stampvol met Duitsers bij 'Til' en 'De Pindabar', vervolgt de man met de hoed. "Heel anders dan het nu is." "Dat kun je wel zeggen! Er is bijna geen kroeg meer over. En de kroegen die we hebben gaan vaak op zaterdag al om 21:00 uur dicht omdat er niemand meer zit", vult de jongste van het stel aan. "Dat heb ik ook gehoord. Ik kom zelf nooit

in het café, maar op zaterdag om 21:00 uur dicht, dat kan echt niet", stelt de bestuurder van de scootmobiel. "Dat hoefde je vroeger niet te proberen. Maar ja, toen werd er ook nog van alles georganiseerd. 'Staeveswaert Culinair' bijvoorbeeld. Ik ben er zelf nooit geweest, maar dat evenement paste wel heel goed bij het dorp. Ik snap niet waarom ze daarmee gestopt zijn." "Om over de kermis maar te zwijgen", gaat de man met de hoed verder. "Vroeger kwamen ze van heinde en ver op zondag op familiebezoek. Dan liep het hele dorp uit naar de kern.

Dat was een weekend waar we het hele jaar naar uitkeken!" "Klopt, dat waren altijd geweldige dagen. Met op maandag met vier á vijfhonderd mannen het wereldberoemde matinee. Maar ik heb van horen zeggen, dat dat ook al jaren minder wordt", haakt de man in het scootmobiel aan.

Er passeert een vrouw in sportkleding. "Ik weet nog dat we in onze tijd trots naar het voetbalveld trokken om daar de drie punten uit het vuur te slepen. Het publiek stond rijen dik om ons aan te moedigen, weer of geen weer. Daarna was het altijd lang gezellig in de kantine", mijmert de man met de hoed. "Voetbal was echt een uitje. Ik weet helemaal niet of het dorp nog wel een elftal op de been krijgt. Er zal wel niemand meer naar een wedstrijd gaan kijken. Ik ben zelf ook al jaren niet meer geweest. De kantine kunnen ze beter sluiten."

Opeens schiet de jongste een prangende vraag te binnen: "Is de schutterij al aan het oefenen voor het OLS? Niet dat ik ga kijken als ze d'n Um naar het dorp halen, maar het zou wel mooi zijn."

"Ik kwam laatst bij 'De Sjölpe in Brach' mijn buurman tegen. We hadden het erover, dat het toch jammer is, dat je voor bijna alles de auto moet pakken", doorbreekt de jongste de korte stilte. "Ja, zo'n 'Thijssen', daar had je nog eens wat aan. Niet dat ik er veel geweest ben, maar je kon er in ieder geval wel naartoe", mijmert de man met de hoed.

"En 'Maison Yvonne' dan?" klinkt er vanuit de scootmobiel, "daar kun je toch terecht voor wat snijvlees en brood?" "Daar hebben we het vorige

week over gehad: nog nooit binnen geweest" countert de man met de hoed. "Je hoeft de auto toch niet te pakken om naar Maasbracht te gaan? Martin van Lankveld doet ook alles op de fiets", merkt de jongste op. "Fiets? En wat als die kapot gaat? Nol is ook al weg", bromt de man met de hoed. "Over

'Van Lankveld' gesproken: Die brug daar hadden ze nooit weg moeten doen."

De discussiërende mannen vallen even stil als een jong stel voorbij loopt met een hond. "Zijn die van 't Törp?" vraagt de man in de scootmobiel, als het stel buiten gehooraafstand is. Niemand reageert. "Van de zomer ben ik met mijn dochter naar Panheel geweest, naar dat strand... Druk!" snijdt de man met de hoed een ander onderwerp aan. "Had je vroeger hier op 'De Kis' ook. Ieder weekend file vanaf de rotonde tot aan 'De Kis'. Wat, tot aan de rotonde, tot in Brach!"

roept de jongste uit. "Ik ben er misschien al 20 jaar niet meer geweest, maar eeuwig zonde dat we daarvoor nu naar Panheel moeten." "Och ja. 'Wo is niks?'" vraagt de man met de hoed zich af. "Hier in Stevensweert", antwoordt de jongste. Ze lachen alle drie. "En toch zou ik hier nooit van mijn leven weg willen gaan." besluit de man met de hoed. De anderen kunnen dat alleen maar beamen.

Tijden veranderen. Maar wat blijft is dat de 'Stevensweertenaar' zijn dorp niet snel definitief zal verlaten. Het dorp zal altijd zijn charme blijven houden en er zijn nog steeds allerhande activiteiten die kunnen uitgroeien tot memorabele dagen. Daar zijn wij in ieder geval van overtuigd!

Alles kwaliteit wat de klok slaat

*Of er puntjes op de 'o' van Jöris horen te staan, vindt Hugo Jöris niet zo belangrijk. De puntjes op de 'i' wat betreft zijn werk en passie, is wel dege-
lijk van toepassing. Bij Hugo Jöris is het kwaliteit wat de klok slaat en als
je hem gepassioneerd hoort vertellen over zijn uurwerken weet je wel
hoe laat het is.*

Onderhoud is behoud

Alles draait om onderhoud. Als het om Zwitserse horloges gaat dan wordt altijd alles nagekeken. Weer, wind, huidvet, vuil, warm, koud, zweet, parfum..alles heeft invloed op het horloge dat je draagt dus ieder onderdeel wordt nagekeken en schoongemaakt. Er wordt geen concessie gedaan. Uurwerken 'een beetje' nakijken is niet mijn werkwijze. Er is geen tussenweg, het is kwaliteit of niet en ik geef altijd vooraf een prijsopgave. Onderhoud is het behoud van een uurwerk '.

Naar Stevensweert

'Onze hobby is varen. Eropuit gaan met de boot. Zo kom je al snel in Stevensweert terecht. Al wandelend keken mijn vriendin en ik elkaar aan, zeer onder de indruk van de mooie panden en de sfeer in dit stadje. We woonden in een supermodern huis in Echt maar voelden dat bij een ambacht zoals het repareren van klokken en horloges een karakteristiek huis een betere match is. We werden verliefd op Stevensweert en op het huis waar ik nu mijn atelier heb. De verbouwing vroeg veel aandacht in verband met het bedrijfstechnische gedeelte ervan. Het stofvrij maken (en houden) van het atelier is enorm belangrijk voor de minuscule onderdelen waarmee gewerkt wordt. Nu de aanpassingen achter de rug zijn, kunnen we ons meer gaan richten op het dorp en de omgeving.

We zijn al veel vriendelijkheid tegengekomen zoals je dat kunt verwachten in een dorp.'

Diepgewortelde liefde

'Het is de techniek achter het uurwerk die me boeit. Dat de basis hetzelfde is als 300 jaar geleden, is zó fascinerend. Er komen alleen steeds meer toeters en bellen bij. Bijvoorbeeld een perpetual kalender die voor de komende duizend jaar alle datums en schrikkeljaren mechanisch schakelt en weergeeft. Technische wonderen! In Zwitserland hebben we het Museum van Patek Philippe in Genève bezocht. Een waar paradijs voor de horlogeliefhebber. Vanaf dat ik ongeveer 7 jaar oud was, stond ik op de kermis bij de grijpkranen om horloges of wekkers te scoren

om ze vervolgens helemaal uit elkaar te schroeven. Niet vreemd dat uiteindelijk mijn vervolgstudie de fijnmechanica werd. Ik heb de opleiding tot horlogemaker gevolgd in Antwerpen. Vijf jaar lang ben ik ernaartoe gegaan om alle kwalificaties te behalen. (En ga nog steeds voor nascholing.) Tegelijkertijd had ik een heel mooie stageplek bij een zeer gerenommeerde uurwerkreparateur om ervaring op te doen met alleen maar mechanische horloges en uurwerken'.

Klokken of horloges

'Ik ben begonnen met klokken maar mijn drive

ging steeds meer richting horloges. Er is wel verschil in waarom iemand een klok of een horloge wil laten repareren. Het binnenbrengen van 80 % van alle klokken, komt vanuit de emotionele waarde die de eigenaar eraan hecht. Een horloge is net als een auto die onderhoud nodig heeft. Eens in de vijf jaar moet een mechanisch horloge helemaal uit elkaar.

Klanten

'Mijn klanten komen uiteraard uit Limburg en de rest van Nederland maar omdat mijn atelier gecertificeerd servicecenter is van de merken Omega, Longines, Rado en Tag Heuer heeft mijn klantenkring zich uitgebreid van Nederland naar o.a. België, Duitsland, Engeland tot aan Hong Kong toe. Ik heb het van mond-tot-mondreclame en mijn Instagram-account zegt ook genoeg. Ik geef duidelijk aan waar de grens ligt in wat mogelijk is en geef altijd eerst een prijsopgave' voor zover dat mogelijk is.

Vakkennis en vakmanschap

'Ik heb flink geïnvesteerd om servicecenter te worden van onder andere Omega. Dat word je niet zomaar, daar word je voor uitgezocht. Omega zoekt uit aan wie ze onderdelen en kennis willen leveren. De ateliers moeten voldoen aan hoge eisen en vele criteria (bijscholing, nascholing). In Nederland waren er 350 aanvragen om certificering te verkrijgen en uiteindelijk zijn er zo'n 25 die mogen repareren, waarvan ik er een ben. Omega gaat heel ver in ontwikkelen en testen. Bijvoorbeeld het gebruik van 8 soorten olie en vet in één horloge! Hiervoor volg ik blijvend cursussen waar ook pittige examens bij horen. (Minimaal slagen met een 8 anders mag je een jaar lang geen Omega repareren, en mag je je niveau in dat jaar weer opkrikken om een nieuw examen te doen.) Net als bij sterren van Michelin moet je je kwaliteit blijven waarborgen. Ik ben heel trots op wat ik bereikt heb; servicecenter van Omega, Longines, Rado en Tag Heuer.

Eigen favorieten

'Mijn favoriet is mijn vintage horloge uit 1969 van het merk Heuer. Ik heb het gekocht van een klant

die het niet meer wilde laten repareren. (Het glaasje alleen al kostte 600 euro....gevonden na een wereldwijde speurtocht.) De Omega Speedmaster vind ik een iconisch horloge mede doordat dit 'the first watch on the moon' was met de Apollo 11 met de astronauten Neil Armstrong en Buzz Aldrin. Nog zo'n absoluut icoon is de Rolex Submariner.'

24/7 in atelier?

'Het werk vergt erg veel concentratie. Sommige reparaties kan ik maar op bepaalde gedeeltes van de dag doen omdat ik daarvoor op en top geconcentreerd moet zijn. Het is ook in een stille, afgesloten (stofvrije) en individuele omgeving. Dat is de reden dat ik voor een klein deel ook fijnmechanica-werk doe bij een baas waar ik collega's heb om ook af en toe het vrijdagmiddagborrel-gevoel te hebben met anderen'.

Perfectionist

'Ik ben een perfectionist. Ik zit gemiddeld voor 3 tot 4 maanden vol. Het repareren van een uurwerk kan niet even tussendoor. Als ik ergens aan begin en één probleem oplos, kan ik wel 15 nieuwe problemen tegenkomen uit het verleden. Deze zullen dan ook opgelost moeten worden! Dat is de reden dat ik niet precies kan zeggen hoe lang een reparatie zal gaan duren. Zeker bij antieke stukken kan dit flink uitlopen! Het is vakwerk, mijn 100% passie ligt erin. Ik kan soms emotioneel worden als ik van klanten te horen krijg dat ze blij zijn dat ik topwerk geleverd heb'.

Dank, Hugo voor je enthousiaste en hartelijke ontvangst en uitleg in je prachtige atelier aan de Contelmostraat.

Meer te lezen op de website:
www.jorisuurwerkreparatie.nl

en
Instagram-account: jorisuurwerkreparatie

Kruis halfweg

zo genoemd omdat het halfweg ligt tussen de kern Stevensweert en de buurtschappen Brandt, Eiland en Bilt. Bij een begrafenis van een inwoner uit deze buurtschappen werd het stoffelijk overschot door de pastoor met misdienaars afgehaald bij kruis halfweg. Als er een nieuwe pastoor werd benoemd, dan kwamen kerkbestuur, parochianen met misdienaars in processie, met harmonie en schutterij de nieuwe pastoor inhalen bij kruis halfweg en ontving hij hier de herdersstaf met schepje, om hem vervolgens naar de parochiekerk van H. Stephanus te begeleiden. Jarenlang werd op palmzondag bij het kruis de palm gewijd.

Tot 1950 stond er rondom het kruis een ijzeren hek met aan de voorkant een poortje. Toen dat versleten was, werd er met medewerking van de families Cloosen en Tubée een laag muurtje gemetseld en een hoger muurtje in de vorm van een bidstoel, met daarin een offerblok.

Het onderhoud van het kruis is in handen van Thom Cloosen. Drie generaties lang werd en wordt het kruis door één familie onderhouden.

Op de voormalige boerderij Rutten en nu woonhuis van de familie Meuwissen, Nieuwendijk 30, is op de witte gevel de naam Halfwaeg aangebracht.

Het kruis halfweg met corpus is een veldkruis en staat onder drie lindebomen op de kruising van Gouverneur Houbenstraat, Bruidsweg en Nieuwendijk. Het kruis heeft een afdakje boven het corpus, ter bescherming van weer en wind. Wanneer het kruis halfweg is ontstaan is onduidelijk. Als eerste datum wordt genoemd 1812 en waarschijnlijk is het neergezet door een familie Cranssen. Ik elk geval zouden de bomen er toen gestaan hebben. Met zekerheid is te veronderstellen dat het kruis voor 1900 al op die plek stond op een driehoekig stukje grond. Nol Croughs (1870-1949), woonachtig tegenover het kruis wist dit te vertellen. Volgens de overlevering zou Naatje Tubée het stukje grond in 1906 waar het kruis op staat van Cranssen hebben gekocht.

Het kruis halfweg heeft voor de Stevensweertse bevolking een bijzondere betekenis. Het kruis wordt

Stevensweert, vroeger en nu

gegooid? Dat laatste zou uiteraard erg jammer zijn.

Computertechnisch kun je heel veel doen met (school)foto's, trouwfoto's, (waar de hele familie van beide kanten op staat), bidprentjes, portretfoto's, krantenartikelen, oude Ansichtkaarten van Stevensweert, (waar de winkel van "Betje vande Richter" of de smidse van Stokbroeckx op staan), oude kaarten van ons dorp en omgeving (met aparte namen als "Greentj" en "Aanwas"). Dit kan allemaal of grotendeels gescand worden en digitaal bewaard blijven.

Iedereen, ouder dan 50, kent het liedje nog *"Steaveswaert aan de Maas, moog het zoea blieve, wie het vreuger waas"*. Toch zijn de tijden veranderd en weinig is gebleven, zoals het vroeger was. Misschien kunt u zich de foto's nog herinneren van opa en oma tussen 1900 en 1940. Oma met een zwart gekleurd schort en duidelijk aanwezig, opa met snor, pet of hoed en das.

Waar zijn die foto's gebleven? Op zolder in een of andere metalen en roestige doos of zijn ze al weg-

Al deze zaken hebben een blijvende en historische waarde voor Amici Insulae of moeten we zeggen voor alle "Vrienden van het Eiland in de Maas", die lid zijn van Amici Insulae? Heeft u bovengenoemde spullen beschikbaar en wilt u weten of wij ze kunnen gebruiken, neem dan contact op met Hans Richter, Nieuwendijk 13, telefoon 0475-551580 (voorzitter@amici-insulae.nl) of Liesbeth Dirks-Jessen, Eiland 41b, telefoon 0475-551785 (liesbeth.dirksjessen@gmail.com).

"Stevenswee(r)tjes" is een uitgave van de Stichting Dorpsraad Stevensweert en wordt 4x per jaar huis-aan-huis bezorgd.

Kopij en foto's kunt u aanleveren op ons e-mailadres:
info@dorpsraadstevensweert.nl

Al deze artikelen - en nog veel meer - vindt u in PDF op de website van de Dorpsraad onder "Stevenswee(r)tjes".

U kunt zich op de site ook inschrijven voor de **Nieuwsbrief** die elke maand per e-mail naar alle abonnees wordt verstuurd.

www.dorpsraadstevensweert.nl

Kerkdiensten met Kerstmis

Stevensweert Parochie H. Stephanus

Op donderdag 24 december zal de Nachtmis in de kerk van Stevensweert om 20.00 uur beginnen.

Op vrijdag 25 december en zaterdag 26 december zal om 9.30 uur een H. Mis opgedragen worden.

Tijdens de kerkdiensten mogen maximaal 30 personen in de kerk aanwezig zijn, met uitzondering van de bedienaren, zoals de priester, acolieten, enz.

U moet zich vooraf aanmelden bij dhr. W. Dirks, telefoon **0475-551785** of via de mail: wieldirks@gmail.com met vermelding van naam en adres en telefoonnummer. Bij binnenkomst kunnen wij aan de hand van de lijst checken of u zich inderdaad aangemeld heeft.

Het dragen van een mondmasker is **verplicht**. Wij vragen u zelf voor een mondmasker te zorgen en het om te doen bij het binnengaan van de kerk te dragen. Bij het ontvangen van de H. Communie mag u het masker afzetten.

Tijdens de Jaarwisseling, dus 31 december, 1 en 2 januari, zal in Stevensweert **geen** kerkdienst gehouden worden.

© J-W van de Griendt

